

Sygn. akt III C 1316/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Irma Lorenc
Protokolant:	apl. adw. Karolina Werema

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2016 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa głównego A. S.

przeciwko M. G.

o zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego M. G.

przeciwko A. S.

o wydanie

I. w zakresie powództwa głównego:

1. uchyła wyrok zaoczny wydany w niniejszej sprawie w dniu 8 stycznia 2015 r.,
2. oddała powództwo główne;

II. w zakresie powództwa wzajemnego:

1. nakazuje powódce – pozwanej wzajemnej A. S., aby wydała pozwanemu – powodowi wzajemnemu M. G. zlewozmywak (...) z powłoką cleanplus z korkiem automatycznym,
2. oddała powództwo wzajemne w pozostałej części,
3. odstępuje od obciążania powódki - pozwanej wzajemnej A. S. kosztami postępowania należnymi stronie przeciwnej.

Sygn. akt III C 1316/14

UZASADNIENIE

w postępowaniu uproszczonym

Pozwem z dnia 19 sierpnia 2014 r. powódka – pozwana wzajemna A. S., zwana dalej powódką, wniosła o zasądzenie od pozwanego – powoda wzajemnego M. G., zwanego dalej pozwanym kwoty 3.262 zł z odsetkami ustawowymi

od dnia 27 sierpnia 2012 r. oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż zawarła z pozwanym umowę sprzedaży przez internet zlewozmywaka wraz z baterią zlewozmywakową, od której to umowy odstąpiła w trybie art. 7 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów i odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny. Pozwany zakwestionował uprawnienie powódki do odstąpienia od umowy i odmówił przyjęcia zwróconych towarów, twierdząc, że były one wykonane na zamówienie.

W dniu 8 stycznia 2015 r. Sąd wydał wyrok zaoczny, w którym zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.261,31 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 24 września 2012 r. (pkt I), oddalił powództwo w pozostałej części (pkt II), zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 100 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt III) i nadał wyrokowi w pkt I i III rygor natychmiastowej wykonalności (pkt IV).

Pozwany wniósł sprzeciw od wyroku zaocznego, w którym wskazał, że jeżeli decyzją Sądu powinien przyjąć zwrócony towar, to dokona zapłaty zasądzonej należności, jednakże po uprzednim nakazaniu powódce zwrotu pozwanemu przedmiotu umowy, podnosząc, że nie zgadza się na ponoszenie dodatkowych kosztów za wydanie produktu i jego magazynowanie.

Pozwany złożył także pozew wzajemny, w którym zażądał wydania przez powódkę zlewozmywaka (...)z korkiem ceramicznym i powłoką cleanplus, przy czym wskazał, iż winno to nastąpić przed zapłatą zasądzonej kwoty. Ponadto pozwany wniósł o zasądzenie na jego rzecz od powódki kosztów postępowania.

Na rozprawie w dniu 22 września 2015 r. pozwany podniósł, że zaspokoił żądania powódki i podtrzymał swoje roszczenia. Pismem z dnia 24 września 2015 r. pozwany wniósł o przyznanie kwoty 462,17 zł tytułem zwrotu wydatków w związku ze stawiennictwem na tej rozprawie.

W piśmie procesowym z dnia 9 grudnia 2015 r. powódka przyznała, iż otrzymała zasądzoną wyrokiem zaocznym należność, wskazując, że udostępni zakupiony produkt do odbioru w dniu 11 stycznia 2016 r. w miejscu swego zamieszkania. Powódka podniosła, że towar był już odsyłany do pozwanego i nie został odebrany.

Powódka w piśmie procesowym z dnia 29 stycznia 2016 r. podniosła, że pozwany nie odebrał towaru w dniu 11 stycznia 2016 r., dlatego złożyła wniosek o złożenie go do depozytu sądowego, w związku z czym zażądała zwrotu opłaty za wniosek i kosztów transportu towaru do depozytu sądowego oraz jego przechowywania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 sierpnia 2012 r. powódka zakupiła od pozwanego, za pośrednictwem strony internetowej www.(...).pl, zlewozmywak (...)z korkiem automatycznym i powłoką cleanplus za kwotę 3.224,56 zł, dodatkowo powódka zapłaciła pozwanemu kwotę 69 zł tytułem kosztów transportu towaru z miejsca prowadzenia przez pozwanego działalności gospodarczej w Ł. do miejsca zamieszkania powódki w S..

W wiadomości e-mail z dnia 16 września 2012 r. powódka oświadczyła pozwanemu, że żąda zwrotu ceny zakupionego towaru, ponieważ nie został on jej dostarczony, mimo to pozwany dostarczył powódce przedmiot umowy. Powódka odesłała zakupiony zlewozmywak na adres pozwanego za pośrednictwem firmy kurierskiej. Pozwany odmówił przyjęcia towaru. W piśmie z dnia 8 października 2012 r. skierowanym do powódki wskazał on, że zakupiony zlewozmywak był tzw. towarem zamówieniowym, który występuje w wielu wariantach i konfiguracjach, przez co dedykowany jest konkretnemu klientowi.

Wobec takiego stanowiska pozwanego powódka zwróciła się o pomoc do Miejskiego Rzecznika Konsumentów w S., jednak jego działania nie przyniosły rozwiązania sporu.

Powódka oddała zlewozmywak na przechowanie do magazynu, a następnie – znajomej osobie.

Nie powiodła się również próba rozstrzygnięcia sporu przed sądem polubownym.

Pozwany w dniu 26 sierpnia 2015 r. zwrócił powódce łącznie kwotę 4.520,28 zł, a pismem z dnia 14 lipca 2015 r. zwrócił się do magazynu, w którym powódka przechowywała zlewozmywak o wskazanie możliwości jego odbioru.

Dowody:

- korespondencja e-mail k. 6-7, 9, 11, 16-20, 25, 30-31
- faktura pro forma k. 10
- list przewozowy k. 12
- pismo powódki z dnia 1.10.2012 r. k. 13
- potwierdzenie odbioru k. 14
- pismo pozwanego z dnia 8.10.2012 r. k. 15
- zaświadczenie k. 20
- pismo powódki z dnia 1.10.2012 r. k. 21-22
- pismo z dnia 17.12.2012 r. k. 23
- pismo pozwanego z dnia 10.12.2012 r. k. 24
- pismo pozwanego z dnia 14.07.2015 r. k. 95
- potwierdzenie transakcji k. 100

Pismem z dnia 25 stycznia 2016 r. powódka wniosła do sądu o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego spornego zlewozmywaka.

Dowód:

- wniosek k. 128-129

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo główne nie mogło zostać uwzględnione, zaś powództwo wzajemne zasługiwało na uwzględnienie w znacznej części.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, iż w dniu 23 sierpnia 2012 r. powódka, będąca konsumentką, zawarła z pozwanym, posiadającym status przedsiębiorcy, za pośrednictwem strony internetowej www.(...).pl, zlewozmywak (...)z korkiem automatycznym i powłoką cleanplus za kwotę 3.224,56 zł, dodatkowo powódka zapłaciła pozwanemu kwotę 69 zł tytułem kosztów transportu towaru z miejsca prowadzenia przez pozwanego działalności gospodarczej w Ł. do miejsca zamieszkania powódki w S.. Nie rodziło również sporu stron, że w wiadomości e-mail z dnia 16 września 2012 r. powódka żądając zwrotu ceny zakupionego towaru, w sposób dorozumiany zawarła oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży.

Pozwany przed procesem kwestionował uprawnienie powódki do odstąpienia od umowy, tymczasem znajdowało ono oparcie w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, zgodnie z którym konsument, który zawarł umowę na odległość, może od niej odstąpić bez podania przyczyn, składając stosowne oświadczenie na piśmie w terminie dziesięciu dni, ustalonym w sposób określony w art. 10 ust. 1. Do zachowania tego terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem. Stosownie do art. 10 ust. 1 tej ustawy, termin dziesięciodniowy, w którym

konsument może odstąpić od umowy, liczy się od dnia wydania rzeczy, a gdy umowa dotyczy świadczenia usługi - od dnia jej zawarcia. W przedmiotowej sprawie bezsporne było, iż powódka skorzystała z powyższego prawa jeszcze przed wydaniem jej zakupionego towaru, a zatem zachowała termin, o którym mowa.

Wskazać trzeba, że zgodnie z art. 10 ust. 3 pkt 4 cyt. ustawy, jeżeli strony nie umówiły się inaczej, prawo odstąpienia od umowy zawartej na odległość nie przysługuje konsumentowi w wypadku świadczeń o właściwościach określonych przez konsumenta w złożonym przez niego zamówieniu lub ściśle związanych z jego osobą. W niniejszej sprawie pozwany nie wykazał, by powódka dokonała zakupu towaru nietypowego, indywidualnie określając jego parametry, wręcz przeciwnie – z treści złożonego przez nią zamówienia wynika, iż dokonała wyboru produktu w jednym z oferowanych przez pozwanego wariantów, a zatem produktu, którego właściwości uprzednio określił pozwany. W tej sytuacji uznać należy, iż pozwany niezasadnie kwestionował uprawnienie powódki do odstąpienia od umowy. Uznać zatem należało, iż powódka skutecznie odstąpiła od umowy.

Zgodnie z art. 7 ust. 3 przywołanej ustawy, w razie odstąpienia od umowy umowa jest uważana za niezawartą, a konsument jest zwolniony z wszelkich zobowiązań. To, co strony świadczyły, ulega zwrotowi w stanie niezmienionym, chyba że zmiana była konieczna w granicach zwykłego zarządu. Zwrot powinien nastąpić niezwłocznie, nie później niż w terminie czternastu dni. Jeżeli konsument dokonał jakichkolwiek przedpłat, należą się od nich odsetki ustawowe od daty dokonania przedpłaty.

Na tej podstawie powódka miała prawo domagać się od pozwanego zwrotu zapłaconej ceny, a pozwany – zwrotu towaru.

Powódka złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy w dniu 16 września 2012 r., a więc strony winny dokonać zwrotu wzajemnych świadczeń najpóźniej 30 września 2012 r.

Zważywszy, że pozwany nie zwrócił powódce ceny sprzedaży i kosztów transportu w tym terminie, w świetle art. 476 kc, od dnia następnego po tym terminie pozwany znajdował się w opóźnieniu w zapłacie dochodzonej pozewem kwoty. W wyroku zaocznym z dnia 8 stycznia 2015 r. uwzględniono powództwo co do należności głównej i odsetek ustawowych liczonych od niej od dnia 24 września 2012 r., a w pozostałej części je oddalono. Pozwany w toku postępowania zaspokoił roszczenia powódki w kształcie uwzględnionym w wyroku zaocznym z dnia 8 stycznia 2015 r. w całości, skutkiem czego roszczenia te wygasły. W tej sytuacji powództwo należało ostatecznie oddalić w całości, albowiem obowiązkiem Sądu było uwzględnienie stanu rzeczy istniejącego w chwili wyrokowania. Ponieważ zaś powódka mimo zaspokojenia jej żądań nie cofnęła pozwu, należało ją uznać za przegrywającą proces co do powództwa głównego, a zatem nie przysługiwał jej zwrot kosztów postępowania od pozwanego.

Z tych przyczyn w punkcie I.1 wyroku uchylono wyrok zaoczny z dnia 8 stycznia 2015 r., a w punkcie I. 2 powództwo główne oddalono.

Z kolei powództwo wzajemne w zakresie nakazania powódce, aby wydała pozwanemu zakupiony

zlewozmywak, okazało się uzasadnione. Brak było jednak podstaw do czynienia przy tym jakichkolwiek zastrzeżeń dotyczących zwrotu ceny, choćby z tej przyczyny, że została ona już zwrócona. Wskazać należy, iż powódka podjęła jeszcze we wrześniu 2012 r. starania o zwrot pozwanemu zakupionego towaru, a ten niezasadnie uchylił się od jego przyjęcia, a tym samym popadł w zwłokę wierzyciela. Zgodnie bowiem z art. 486 § 2 kc, wierzyciel dopuszcza się zwłoki, gdy bez uzasadnionego powodu bądź uchyli się od przyjęcia zaoferowanego świadczenia, bądź odmawia dokonania czynności, bez której świadczenie nie może być spełnione, bądź oświadcza dłużnikowi, że świadczenia nie przyjmie. Powódka wobec zwłoki pozwanego, stosownie do art. 486 § 1 kc była uprawniona złożyć przedmiot świadczenia do depozytu sądowego. W myśl art. 470 kc ważne informacje o jednosteczności do depozytu sądowego ma takie same skutki jak spełnienie świadczenia i zobowiązuje wierzyciela do zwrotu dłużnikowi kosztów złożenia. Z powyższego wynika, iż dopiero w wyniku skutecznego złożenia towaru podlegającego zwrotowi do depozytu sądowego powódka zwolniłaby się ze swego zobowiązania. Powódka wprawdzie złożyła w tut. Sądzie wniosek o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego przedmiotowego zlewozmywaka (sygn. akt I Ns 84/16), jednakże do chwili

wyrokowania w niniejszej sprawie wniosek ten nie został rozpoznany. Tymczasem złożenie do depozytu sądowego (a zatem także materialnoprawny skutek złożenia do depozytu w postaci wykonania zobowiązania) następuje dopiero po uprawomocnieniu się postanowienia o zezwoleniu na złożenie do depozytu oraz faktycznym złożeniu przedmiotu świadczenia do depozytu (por. art. 693² § 1 kpc). Z tych właśnie przyczyn w punkcie II. 1 wyroku nakazano powódce wydać pozwanemu sporny zlewozmywak, albowiem do tej pory skutecznie nie wykonała ciężącego na niej w tej mierze zobowiązania, zaś w punkcie II. 2 powództwo wzajemne w pozostałej części oddalono.

Wprawdzie powódka przegrała w znacznej części proces co do powództwa wzajemnego, jednak Sąd uznał, iż obciążenie jej kosztami postępowania z tym związanymi sprzeciwiałoby się zasadom słuszności, a to skłaniało na podstawie art. 102 kpc do rozstrzygnięcia jak w punkcie II.3 wyroku. Zważyć bowiem należało, iż to powódka dążyła do ugodowego zakończenia sporu jeszcze przed wszczęciem postępowania, jak i podejmowała starania o zwrot towaru pozwanemu.

W tych okolicznościach Sąd orzekł jak w sentencji.